22. PROTOKOL O POSKYTOVÁNÍ AZYLU STÁTNÍM PŘÍSLUŠNÍKŮM ČLENSKÝCH STÁTŮ

VYSOKÉ SMLUVNÍ STRANY,

VZHLEDEM K TOMU, že v souladu s čl. I-9 odst. 1 Ústavy uznává Unie práva, svobody a zásady stanovené v Listině základních práv;

VZHLEDEM k tomu, že podle čl. I-9 odst. 3 Ústavy tvoří základní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod, obecné zásady práva Unie;

VZHLEDEM K TOMU, že Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc zajišťovat dodržování práva při výkladu a používání čl. I-9 odst. 1 a 3 Ústavy;

VZHLEDEM K TOMU, že podle článku I-58 Ústavy je každý evropský stát, který žádá o členství v Unii, povinen uznávat hodnoty stanovené v článku I-2 Ústavy;

BEROUCE V ÚVAHU, že článek I-59 Ústavy vytváří mechanismus pro pozastavení určitých práv v případě závažného a dlouhotrvajícího porušování těchto hodnot členským státem;

MAJÍCE NA PAMĚTI, že každý státní příslušník členského státu požívá jako občan Unie zvláštního postavení a zvláštní ochrany, které zaručují členské státy v souladu s částí I hlavou II a částí III hlavou II Ústavy;

BEROUCE V ÚVAHU, že Ústava vytváří prostor bez vnitřních hranic a poskytuje každému občanu Unie právo svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států;

PŘEJÍCE SI zabránit, aby právo azylu bylo užíváno k jiným než předpokládaným účelům;

VZHLEDEM K TOMU, že tento protokol uznává účel a cíle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951;

SE DOHODLY na následujících ustanoveních, která se připojují ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu:

Jediný článek

Se zřetelem na úroveň ochrany základních práv a svobod v členských státech Evropské unie se členské státy navzájem považují pro veškeré právní a praktické účely spojené se záležitostmi azylu za bezpečnou zemi původu. Žádost příslušníka členského státu o azyl může proto jiný členský stát posuzovat nebo přijmout k dalšímu zpracování pouze v těchto případech:

a) jestliže se členský stát, jehož příslušníkem je žadatel, rozhodne, využívaje článku 15 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, přijmout opatření, která se na jeho území odchylují od povinností vyplývajících z úmluvy;

b) jestliže byl zahájen postup podle čl. I-59 odst. 1 nebo 2 Ústavy a dokud o něm Rada nebo Evropská rada nepřijme evropské rozhodnutí s ohledem na členský stát, jehož je žadatel příslušníkem;

c) jestliže Rada přijala evropské rozhodnutí podle čl. I-59 odst. 1 Ústavy s ohledem na členský stát, jehož je žadatel příslušníkem, nebo pokud Evropská rada přijala evropské rozhodnutí podle čl. I-59 odst. 2 Ústavy s ohledem na členský stát, jehož je žadatel příslušníkem;

d) jestliže členský stát s ohledem na žádost státního příslušníka jiného členského státu o azylu rozhodl jednostranně; v takovém případě bude Rada neprodleně informována; při posuzování žádosti se vychází z domněnky, že žádost je zjevně neodůvodněná, aniž je jakýmkoli způsobem ohrožena rozhodovací pravomoc členského státu.